

in.ihned.cz/sport

Většina malých sportů se zoufale snaží přilákat pozornost médií. Pak je sport, jemuž se věnuje jen pár set nadšenců, a přesto má o pozornost postaráno vrchovatě. Nejen že se objevuje ve zprávách, ale dostal už několik rolí v hollywoodských akčních filmech. Až mu ta publicita někdy kazí plány. Ne že by o pozornost nestál, vedle adrenalinu je mnoha jeho vyznavačům vlastní i exhibicionismus. Ale ne vždy a všude je provozování téhle zábavy legální. Řeč je o base jumpingu neboli skákání s padákem, odkudkoliv to jen jde, vyjma letadel.

Odkud se skáče, to vysvětluje samotný název. „Base“ je totiž akronymem, za nímž se skrývají čtyři typy objektů: B jako building (budovy), A jako antenna (tedy nejrůznější vysílače), S jako span (mosty), E jako earth (přírodní skoky, nejčastěji útesy a skály). Pozornosti dobrodruhů neujde v podstatě žádné hodně vysoké místo, odkud by si mohli skočit. A tak své pokořitele měla už monumentální socha Ježíše Krista v Rio de Janeiru i mrakodrapy Petronas Towers v malajském Kuala Lumpur.

Málo času

Na rozdíl od klasických skoků na padáku je base jumping sportem velmi nebezpečným a riskantním. Kdo skáče z letadla, má mnohem větší manévrovací prostor a dostatek času. Při base jumpingu jste příliš blízko budovy či skály a je třeba použít gymnastických technik k získání dostatečného odstupu. Další komplikací je počáteční rychlost, při skoku z místa nulová. A vzhledem k menším výškám, z nichž se skáče, je mnohem méně času na otevření padáku.

Jak nebezpečný je base jumping, ukazuje malý příklad. Zkušený parašutista by při skoku z letadla neměl otevřít padák níž než 600 metrů nad zemí. Pokud se v té chvíli pohybuje volným pádem alespoň 300 m, je jeho rychlost 54 m/s, je tedy pouhých 11 s od země. Většina „base“ skoků se přitom

Base jumping

FOTO: REUTERS

Rakušan Felix Baumgartner pokořil v prosinci 1999 Kristovu sochu v Rio de Janeiru.

INFORMACE

Base jumping ve filmu

Největším skokanem na plátně je James Bond. Poprvé v roce 1976 se spustil z kanadské hory Mt. Asgard (film *The Spy Who Loved Me*), pak v roce 1985 pokořil Eiffelovu věž (*A View to a Kill*), v roce 1987 skálu v Gibraltaru (*The Living Daylights*) a konečně v roce 2002 seskočil z tajícího ledovce (*Die Another Day*). První dva uvedené seskoky se přitom reálně natáčely, druhé dva jsou z trikové dílny. Zřejmě poslední base jump se odehrál ve filmu *XXX*, který se natáčel z větší části v České republice.

• www.basejumper.org • www.blincmagazine.org

absolvuje z výšek menších než 300 m. Při takovém skoku ze 150m věže zbývá k zemi jen 6 sekund volného pádu.

Většina klasických padáků není na tak rychlé otevření v nižší rychlosti uzpůsobena. Při base jumping se proto používají speciálně navržené padáky. A pozor: většinou bez záložního padáku. Při oněch šesti vteřinách by na otevření toho druhého stejně nebyl čas.

Většinou v ilegalitě

Většina „base“ skokanů je nucena se pohybovat v ilegalitě. Málokdo si troufne povolit skok z budovy uprostřed města. Legální akce jsou spíše výjimkou. Jako třeba Bridge Day, který se koná vždy třetí sobotu v říjnu v americké West Virginii z mostu New River Gorge Bridge ve Fayetteville. Na této největší akci vůbec se každoročně setkává na 350 skokanů, kteří se vrhají k hladině řeky z výšky 267 m. A počet diváků? Dvě stě tisíc!

Smrt zakladatele

V roce 1984 přibyl do Guinnessovy knihy rekordů nový záznam. Poprvé se tam objevil base jumping díky skoku Carla Boenisha z norského útesu Trollveggen. Absolvoval ho dva dny před skokem posledním: zahynul na tom samém místě. Boenish byl dalším z řady obětí sportu, za jehož moderního zakladatele je považován.

Předchůdců pár měl. Frederick Law se už v roce 1912 vrhl z newyorské sochy Svobody, pak přišly skoky ze skal či z World Trade Center. Ale až právě Boenish jako první použil moderní vybavení i speciální techniku volného pádu (tracking) při skocích ze skály El Capitan v Yosemite národním parku v roce 1978.

Base jumping se věnuje na celém světě kolem patnácti set lidí. Sami tvrdí, že když už se někdo rozhodne pro tenhle hazard, měl by být dostatečně připravený. Do base jumping by se neměl pustit nikdo, kdo nemá za sebou přes 250 klasických seskoků padákem. ●

ADÉLA POLÁKOVÁ